

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1221/2563

นาง ส. โจทก์ นางสาว ข. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 264, (เดิม) มาตรา 268, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 28, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดิน โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ดินดังกล่าว ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป อ. ผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อปลอม และ ป. ซึ่งควรได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หนีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 265, 268 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 264 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์และจำเลยไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีกา รับฟังยุติได้ว่า เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา มีชื่อนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ร่วมกันถือกรรมสิทธิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายแก้ว วันที่ 24 ตุลาคม 2550 นางสาวปาริชาติ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ได้จดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนเอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 นางสาวปาริชาติจดทะเบียนขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลย และวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินต่อให้โจทก์ในราคา 700,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 240/2558 มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ที่ดินกลับมาเป็นของนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ซึ่งเป็นโจทก์ทั้งสามในคดีนี้ดังเดิม โดยให้นางสาวปาริชาติ จำเลย และโจทก์ ซึ่งเป็นจำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าว ร่วมกันคืนโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสามด้วย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อนางสาวอรรณณนางสาวดรุณีในหนังสือมอบอำนาจ แล้วยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อปลอม จำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าวจึงต้องแพ้กคดีตามคำทำ สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 คดีเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 คงมีปัญหาคือ

วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงข้อเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดินในวันเกิดเหตุ โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ กับที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะ เจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป นางสาวอรรณพผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ และนางสาวปาริชาติซึ่งควรจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์เพิ่งมาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 จากจำเลยและ จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ภายหลังจากที่นางสาวปาริชาติขาย ที่ดินแปลงนี้ให้จำเลยแล้ว แม้จะได้ความว่าต่อมานางสาวอรรณพกับพวกเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินที่เกิดขึ้นทั้งหมดและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ที่ดิน กลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวอรรณพกับพวก เป็นเหตุให้โจทก์ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินก็ตาม แต่กรณีเป็นเพียงเรื่องการรอนสิทธิซึ่งทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น หากได้รับความเสียหายโดยตรงจากการใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมของจำเลยไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสาร ปลอมต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ได้ ปัญหาเรื่องอำนาจ ฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจ ยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยว่าจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม หรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม · สุรทิน สาเรือง · กิตติพงษ์ ศิริโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1221/2563>